

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra Samlede Digte

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN, 1940, s. XII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312760269344/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

det sidste af Vilh. Andersen smigrende sammenstillet med Horats' „O fons Bandusiae“. At hans Tilværelse, som Dagligdagen gav mange rige og varme Glæder, ikke foruroligedes af Tidens Gæring, finder vi i Digtet „Philosophen“ udtalt med bedaarende Skælmeri. Og sit Sinds Friskhed og Ligevægt bevarede Bødtcher til de sidste Aar, sammen med den sikre Evne til kunstnerisk Formning, naar et Minde blev levende for ham („Et Varsel“, „Natten“, „En Aften i Hjemmet“, „En Tyv i Rom“, „Den Gamles Bøn“), eller naar hans Sind bevægedes af en kær Paarørendes Sorg („Den 12. April 1886“, Digtrækken til Fru Leth 1865–1874), af Aarstidernes Skiften („Foraarshilsen“, „I Foraaret“, „April“, „Høstmånde“) eller af de voksende Aftenskygger („Til en gammel Ven“, „Mod Slutningen“, „Et Møde“, „Sangfuglen“ – Bødtchers sidste Digt).

Efter Læsningen af saadanne Bødtcher-Digte klinger hans jævne, melodiske Stemme i Ens Øre. De kølige Farver hvormed de er malede – ligesom Klinten hos Viggo Stuckenberg – faar nu og da en gylden Glans („gylden“ er hans poetiske Yndlingsglose). Disse Smaapoemer – siger Georg Brandes – vil have Livsens nok i sig til at bevare hans Navn, alene ved den Tryllekraft, en ægte Natur-ejendommelighed har.

Først i en Alder af 63 Aar bestemte Bødtcher sig til at udgive en Samling af sine „Digte, ældre og nyere“ (1856). I 1867 kunde han lade Samlingen komme i ny Udgave, med enkelte ældre indskudte paa deres Plads i Rækken og en halv Snes nyere føjede til sidst i Bogen. Allerede 3 Aar efter kom